

6 października 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

F42b

27/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 8651.

Kl. 72 d 17.

Stanisław Szymański
(Druskeniki, Polska).

Granat ręczny dwudzielny.

Zgłoszono 3 grudnia 1921 r.
Udzielono 30 marca 1928 r.

Granat stanowiący przedmiot niniejszego wynalazku służy do celów obronnych i należy do kategorii granatów trzonkowych. Dotychczas używane granaty ręczne były ładowane materiałem wybuchowym albo tylko miotającym, albo tylko kruszącym, brakowało zaś granatów, któreby zawierały obydwa rodzaje ładunku. Brak ten usuwa granat dwudzielny, zbudowany w myśl wynalazku, w którym jedna część działa przeważnie odłamkami, druga siłą wybuchu.

Rysunek załączony uwidocznia w przekroju podłużnym jedną z postaci wykonania wynalazku. Skorupa granatu składa się z 2-ch części górnej 1 i dolnej 2, połączonych ze sobą zapomocą gwintu 3. Górna część 1 jest wypełniona materiałem wybuchowym kruszącym 7, dolna zaś miotają-

cym 9, może też zachodzić stosunek odwrotny. Górna część jest oddzieloną od dolnej przeponą, stanowiącą jedną całość z częścią górną. W przeponie tej jest osadzony zapalnik 25, ze spłonką-detonatorem. W trzonku 17, przymocowanym do dolnej części 2, jest wykonane w środku wydrążenie, w które zakłada się powłokę zewnętrzną zapalnika 23 i umocowuje się następnie zboku zapomocą śrubki 18. Zapalnik 23 typu tarcowego składa się ze spłonki 22, lontu 10, tarki zapalającej 11, masy zapalnej 12, łańcuszka, drucika, albo sznurka 13 oraz ciężarka 14. Ciężarek 14 jest umieszczony w wydrążeniu dolnej części trzonka o kształcie dopasowanym do kształtu ciężarka. Sprężynka 15 przyciska ciężarek do trzonka, opierając się o nakrętkę 16, która wchodzi w gwint 21, wy-

konany w trzonku. Skorupa granatu jest najczęściej odlana z żeliwa, lub innego metalu i w celu zwiększenia ilości rażących odłamków jest zaopatrzona w karby 4.

Granat działa w sposób następujący. Po odkręceniu nakrętki 16, która spełnia funkcję bezpiecznika, rzuca się granat. Podczas rzucania ciężarek 14 wypada z wydrażenia i pociąga za sobą sznurek lub drut 13. W ten sposób tarka zapalająca zostaje porwana z miejsca i, ocierając się o masę zapalną 12, powoduje zapalenie lontu 10, który dopalając się sprawia zapalenie się spłonki i wybuch dolnej części 1. Siła wybuchu wyrzuca górną część granatu 1, w którym na skutek detonacji spłonki detonatora 6 zapala się lont 5, powodując w następstwie wybuch części 1.

W ten sposób granat, wykonany w myśl wynalazku daje możliwość otrzymać dwa wybuchy za jednym rzutem, co zwiększa

strefę rażenia tego pocisku oraz dezorientuje przeciwnika.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Granat ręczny dwudzielny, znamieny tem, że obydwie jego części, skrócone ze sobą, są wypełnione materiałami wybuchowymi odmiennych typów, skutkiem czego granat ten daje możliwość osiągnięcia dwóch po sobie następujących wybuchów.

2. Granat ręczny dwudzielny według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada wypadający ciężarek połączony z tarką, zapalającą jego zapalnik czasowo-tarciowy zapomocą drucika, łańcuszka lub sznurka w ten sposób, że podczas rzutu ciężarek ten, wypadając, wyciąga tarkę i powoduje zapalenie się lontu.

Stanisław Szymański.

